



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6232/2025
12.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Радославе Мађаров, Зорице Булајић, Драгане Маринковић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог Специјалне болнице за плућне болести "Др Будислав Бабић" из Беле Цркве, чији је пуномоћник Радивоје Зекић, адвокат из ..., против тужене - противтужиље АА из ..., чији је пуномоћник Марија Ивановић, адвокат из ..., ради накнаде штете и утврђења, одлучујући о ревизији тужене-противтужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5692/23 од 13.06.2024. године, у седници одржаној 12.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене-противтужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5692/23 од 13.06.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене-противтужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5692/23 од 13.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Панчеву П 212/19 од 17.03.2023. године, ставом првим изрске, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиљи на име путних трошкова одласка на специјализацију на релацији Бела Црква-... исплати 586.335,95 динара са законском затезном каматом од 01.06.2020. године до исплате, на име исплаћене школарине 210.000,00 динара са законском затезном каматом од 23.08.2017. године до исплате, на име исплаћеног допунског рада специјалисте 1.587.774,16 динара са законском затезном каматом од 23.08.2017. године до исплате, а одбијен као неоснован тужбени захтев у делу да се тужена обавезе да тужиљи на име накнаде исплаћене за време специјализације у периоду од 01.05.2009. године до 30.04.2012. године исплати 2.063.183,08 динара са законском затезном каматом од 01.05.2012. године до исплате и на име разлике исплаћених трошкова од досуђених 586.335,95 динара до тражених 603.221,78 динара, са законском затезном каматом од 01.06.2020. године до коначне исплате, као и у погледу законске затезне камате на име уплаћене школарине од 210.000,00 динара за период од 31.05.2012. године до 22.08.2017. године, те законске затезне камате на износ од 1.587.774,16 динара од 31.07.2017. године до 22.08.2017. године. Ставом другим изреке делимично је усвојен

противтужбени захтев па је утврђено да је ништава одредба Уговора о специјализацији бр. .../... од 30.04.2009. године закљученог између парничних странака, у првом ставу члана 7 у делу који гласи "Ако АА лекар на специјализацији из ... не положи специјалистички испит до протеча рока из претходног члана, самовољно прекине специјалистички стаж или самовољно престане да ради у Специјалној болници за време трајања специјализације или самовољно напусти радно место након завршене специјализације дужна је да надокнади сва средства која је примила на име накнаде бруто зараде за време специјализације са важећом законском каматом до дана исплате". Одбијен је као неоснован противтужбени захтев за утврђење ништавости у преосталом делу одредбе члана 7 Уговора о специјализацији бр. .../... од 30.04.2009. године у делу става првог који гласи: "Све друге исплате које је примила за време специјализације са важећом законском каматом до дана исплате" као и у ставу 2 наведеног члана који гласи: "Именована је поред средстава из претходног става дужна да надокнади штету коју Специјална болница трпи њеним поступком у висини накнаде бруто зараде и других личних примања радника у месецу у коме се исплаћује накнада у Специјалној болници са важећом каматом до дана исплате". Ставом трећим изреке одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5692/23 од 13.06.2024. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужене и тужиоца и првостепена пресуда потврђена у у делу става првог изреке којим је обавезана тужена да тужиоцу исплати: на име путних трошкова на релацији Бела Црква-... 586.335,95 динара са законском затезном каматом од 01.06.2020. године до исплате, на име исплаћене школарине 210.000,00 динара са законском затезном каматом од 23.08.2017. године до исплате и на име исплаћеног допунског рада специјалисте 1.587.774,16 динара са законском затезном каматом од 31.08.2017. године до исплате, те у делу којим је као неоснован одбијен захтев за исплату законске затезне камате на износ од 1.587.774,16 динара за период од 31.07.2017. године до 22.08.2017. године, као и у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке, тако што је тужена обавезана да на износ од 210.000,00 динара тужиоцу исплати законску затезну камату од 31.05.2012.године до 22.08.2017. године, а тужбени захтев одбијен у делу за исплату законске затезне камате на износ од 1.587.774,16 динара и за период од 23.08.2017.гоодине до 30.08.2017.године. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке првостепене пресуде, тако што је тужена обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 449.190,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка од 18.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена-противтужила је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се

размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву за накнаду штете у виду исплаћених путних трошкова одласка на специјализацију, исплаћене школарине и допунског рада специјалисте, применом одредби члана 262. Закона о облигационим односима, којима су регулисане последице раскида уговора због неиспуњења, у чињеничној ситуацији да је тужилац своје обавезе из уговора о специјализацији од 30.04.2009. године испунио, а да тужена ни у накнадно остављеним роковима није положила специјалистички испит, односно није испунила своју обавезу из уговора о специјализацији, због чега је у обавези да тужиоцу накнади штету. Нижестепени судови су оценили да потраживање у парници покренутој 23.08.2017. године није застарело, применом одредбе члана 376. ЗОО, јер је тужилац завршетком септембарског испитног рока 2015. године имао сазнања да тужена није пријавила полагање специјалистичког испита и испунила своју обавезу. Побијаним делом пресуде одлучено је и о противтужбеном захтеву за утврђење ништавости одредби члана 7 уговора о специјализацији, који се односи на враћање примљеног за време специјализације и накнаду штете у случају повреде уговором преузете обавезе тужене, па је на основу члана 103. ЗОО изведен закључак да оне нису ништаве.

Према становишту Врховног суда, побијана одлука је донета применом релевантних одредби чланова 262. и 376. ЗОО на утврђено чињенично стање, које се по члану 407. став 2. ЗПП у поступку по ревизији не може оспоравати. Наводима ревизије се не указује на спорна права питања од општег интереса и на правна питања у интересу равноправности грађана, већ се указује на чињенична и правна питања конкретног спора и понављају наводи истицани у жалби против првостепене одлуке, због чега нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, чија је дозвољеност условљена испуњењем услова прописаних у члану 404. став 1. ЗПП. Поред тога, није било основа за разматрање поднете ревизије у циљу уједначавања судске праксе, пошто правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, а тужена није приложила правноснажне пресуде као доказ различитог поступања судови у битно истврским ситуацијама.

Наводи ревизије се делимично односе на битне повреде одредаба парничног поступка, због чега се посебна ревизија не може изјавити. Институт изузетне дозвољености ревизије предвиђен је искључиво за питања из домена примене материјалног права, и то под условима који су законом изричито прописани.

Имајући у виду наведено, одлучено је као у ставу првом изреке, на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора

побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари ради накнаде штете поднета је 23.08.2017. године, а вредност предмета спора побијаног дела по тужби износи 2.384.110,11 динара. Противтужба за утврђење ништавости одредбе уговора поднета је 26.09.2019. године, а вредност предмета спора по противтужби је 10.000,00 динара.

С обзиром да у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела по тужби и по противтужби не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена и на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић